

Проповідь святого Івана Павла II під час канонізації Хосемарії Ескріва де Балаґер

Іван Павло II назвав святого
Хосемарію «святим
повсякденного життя».

Пропонуємо вам переглянути
відео з церемонії канонізації,
яка відбулася на Площі
святого Петра 6 жовтня 2002
року.

06.10.2015

«Усі бо ті, що їх водить Дух Божий, вони – сини Божі» (Рим 8, 14). Ці слова апостола Павла, які щойно прозвучали на нашому зібранні, допомагають нам краще зрозуміти значуще повідомлення про канонізацію Хосемарії Ескрива де Балагер, яку ми відзначаємо сьогодні. Він дозволив Духові Святому вести себе з легкістю і був переконаний, що лише так можна в повноті виконати волю Божу.

Ця визначальна християнська істина є постійною темою його проповідей. Дійсно, він не припиняв заохочувати своїх духовних дітей кликати до Духа Святого, щоб внутрішнє життя – життя стосунків із Богом, – а також сімейне, професійне та соціальне, наповнене маленькими земними реаліями, не були розділеними, а навпаки, становили єдине існування – «святиє і сповнене Богом». «І цього

Бога невидимого, – писав він, – ми знаходимо у найбільш видимих і матеріальних речах» (Бесіди з отцем Ескріва де Балагер, 114).

На сьогоднішній день це його вчення є актуальним і невідкладним. Віруючий через хрещення належить Христу і є покликаним встановити з Господом постійний і живий зв'язок.

«Узяв Господь Бог чоловіка й осадив його в Едемському саду порати його й доглядати його» (Бт 2, 15). Книга Буття, уривок з якої ми слухали під час першого читання, нагадує нам, що Творець довірив землю людині, щоб вона її «порала» і «доглядала». Віруючі, займаючись різною діяльністю в цьому світі, допомагають реалізувати божественно універсальний план. Праця й будь-яка діяльність, звершена з

допомогою Божої благодаті,
перетворюється на засіб
щоденного освячення.

«Повсякденне життя звичайного
християнина, який має віру, –
часто наголошував Хосемарія
Ескріва, – коли він працює чи
відпочиває, коли молиться або
дрімає, – повсякчас – його життя є
місцем присутності Бога.
(Розмірковування, 3 березня, 1954).
Таке надприродне бачення
існування людини відкриває
надзвичайно широкий горизонт
перспектив спасіння, адже, в
контексті лише зовні монотонно
звичайних земних подій, Бог стає
близьким нам і ми можемо
співдіяти в плані Його спасіння.
Тому з легкістю можна зрозуміти
твердження Другого
Ватиканського Собору, адже
«християнське покликання не
віддаляє людей від будування
світу (...), а навпаки, ще більше

наполягає на виконанні цього обов'язку» (*Gaudium et spes*, 34).

Піднести світ до Бога і перетворювати його зсередини – в цьому полягає ідеал, на який нам указує святий Засновник. Любі брати й сестри, радійте сьогоднішньому піднесенню його до слави святих. Він продовжує застерігати щодо необхідності не дозволити матеріалістичній культурі залякати нас, – культурі, яка загрожує руйнуванням справжньої ідентичності учнів Христових. Він любив із запалом повторювати, що християнська віра далека від конформізму та внутрішньої інертності.

Ідучи за ним, поширюйте в суспільстві переконання того, що всі ми, не залежно від раси, положення, культури чи віку, покликані до святості. Насамперед, ви самі маєте

докладати зусиль у досягненні святості, зрощуючи євангельський стиль життя, заснований на смиренні та служінні, довіряючи Божому Провидінню й постійно прислуховуючись до голосу Духа Святого. Таким чином, ви станете «сіллю землі» (Мт 5, 13) і світитиме «перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі» (Мт 5, 16).

Звичайно, вам не бракуватиме труднощів і непорозумінь, які з'являються на шляху тих, хто намагається служити з вірністю духу Євангелія. Господь очищує і формує таємною силою Хреста тих, кого кличе йти за Ним. Але на Хресті, – повторював новий святий, – знаходимо світло, радість і мир: «Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!».

З 7 серпня 1931 року, під час Святої Літургії, прозвучали в його душі слова Ісуса: «Я ж, коли від землі буду піднесений, усіх притягну до себе» (Йн 12, 32). Хосемарія де Балагер дуже чітко зрозумів, що покликання охрещених вірних полягає у піднесенні Хреста над цілою реальністю людини, і відчув усередині себе палкий заклик євангелізувати всі осередки цього світу. І без зволікань прийняв запрошення, зроблене Ісусом апостолу Петру і яке нещодавно звучало на цій площі: «Duc in altum!». І він зумів передати його всій своїй духовній родині, яка, своєю чергою, змогла принести Церкві достойний внесок спілкування й апостольського служіння. Це запрошення сьогодні поширюється й на кожного з нас. «Впливи на глибину, – промовляє до нас божественний Учитель, – і

закиньте ваші сіті на ловитву» (Лк 5,4).

Але для виконання такої складної місії потрібне постійне внутрішнє зростання, яке живиться молитвою. Святий Хосемарія був майстром у молитві, і вважав її надзвичайною «зброєю» для відкуплення світу. Він завжди радив: «Спочатку молитва, потім покаяння, і на третьому місці, лиш на третьому місці – справи» (Шлях, 82). Це не парадокс, а одвічна істина: плідність апостольства полягає передусім у молитві й постійному та інтенсивному житті таїнствами. В цьому є секрет святості і справжнього успіху святих.

Нехай Господь допоможе нам, любі брати й сестри, прийняти цю вимогливу аскетичну і євангельську спадщину. Вас підтримує Марія, яку святий

Засновник називає «*Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini*».

Нехай Богородиця вчинить із кожного з нас справжнього свідка Євангелія, завжди і всюди готового зробити щедрий внесок у зведення Царства Христового.

Нехай нас спонукає до дій приклад і вчення святого Хосемарії, щоб ми наприкінці нашого земного паломництва взяли участь, як і він, у спадщині блаженних на небі. І там, разом з ангелами і всіма святими, споглядатимемо Обличчя Бога й оспівуватимемо Його славу навіки.

kanonizatsiyi-khosemariyi-eskriva-de-
balager/ (07.08.2025)